EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 8.6.2021
COM(2021) 295 final

# RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

## om resultatet av pilotprojektet om informationssystemet för den inre marknaden på e-handelsområdet

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. INLEDNING ..... 2
2. BAKGRUNDSINFORMATION OM IMI ..... 2
3. PILOTPROJEKTETS TILLÄMPNINGSOMRÅDE – IMI-STÖDDA LAGBESTÄMMELSER ..... 3
4. FÖRBEREDELSE OCH INLEDANDE AV PILOTPROJEKTET ..... 4
5. BEHÖRIGA MYNDIGHETER ..... 5
6. ANVÄNDNING AV IMI UNDER PILOTPROJEKTET ..... 5
7. MEDLEMSSTATERNAS SYNPUNKTER ..... 6
8. DATASKYDD ..... 9
9. ÖVERSÄTTNINGSFUNKTIONER ..... 10
10. SLUTSATS ..... 10

# 1. INLEDNING

I denna rapport presenteras resultatet av pilotprojektet om användning av informationssystemet för den inre marknaden (IMI) för att stödja administrativt samarbete i enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG (*e-handelsdirektivet*)[1]. Rapporten grundas på artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 (*IMI-förordningen*)[2]. Enligt denna artikel ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärdering av resultatet av pilotprojektet, inbegripet uppgiftsskyddsfrågor och effektiva översättningsfunktioner. Rapportens syfte är därmed att bedöma resultatet av pilotprojektet om användning av IMI för att tekniskt genomföra informationsutbyten mellan nationella myndigheter och kommissionen. I rapporten görs denna bedömning som en del av mekanismen för administrativt samarbete som fastställs i artikel 3 i e-handelsdirektivet. I rapporten bedöms inte den övergripande funktionen hos systemet för administrativt samarbete i enlighet med samma artikel, vilken i stället har bedömts särskilt inom ramen för utvärderingsrapporten om e-handelsdirektivet[3]. Denna rapport avser inte heller den särskilda mekanism för administrativt samarbete som är tillämplig på mellanhänder enligt vad som föreslås inom ramen för rättsakten om digitala tjänster[4], vilken – när den antas – särskilt bör omfatta tillämpningen av dessa harmoniserade regler på tillhandahållandet av förmedlingstjänster på den inre marknaden.

# 2. BAKGRUNDSINFORMATION OM IMI

IMI inrättades genom IMI-förordningen och utvecklades av kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna (systemet används även av EES-länderna Norge, Island och Liechtenstein). Det är ett säkert, flerspråkigt och flexibelt it-verktyg. Det är också användarvänligt och överensstämmer med bestämmelserna om dataskydd. IMI är även standardvalet för många initiativ för den inre marknaden för vilka det behövs ett system för administrativt samarbete. Myndigheter använder sig av IMI för att fullgöra sina skyldigheter i fråga om gränsöverskridande administrativt samarbete inom många politikområden på den inre marknaden, och systemet stöder för närvarande administrativa samarbetsförfaranden på 17 olika politikområden. I januari 2021 var fler än 12 000 offentliga myndigheter som samarbetar med varandra registrerade i systemet. IMI kan med få eller inga utvecklingsinsatser anpassas för att användas som stöd inom andra politikområden. Det har

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

[3] Se bilaga 5 del 2 av SWD(2020) 348 final för den övergripande utvärderingsrapporten om e-handelsdirektivet och bilaga 8 om mekanismen för gränsöverskridande samarbete.

[4] Se förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG (COM(2020) 825 final).

bidragit till att modernisera det gränsöverskridande administrativa samarbetet och sörja för att den inre marknaden fungerar i praktiken. Trots att systemets slutanvändare utgörs av nationella offentliga myndigheter är det företag och medborgare som gynnas av det förbättrade samarbetet.

IMI kan användas på alla EU-språk, eftersom standardinnehåll, frågor, svar, meddelanden och formulärfält är färdigöversatta. Det finns dessutom automatisk översättning för information i fälten för fri text (där användarna kan skriva in egen text snarare än att välja från ett fast antal alternativ). Systemet är flexibelt och kan anpassas till alla typer av nationella administrativa strukturer – centraliserade, helt decentraliserade och allt däremellan. Informationsutbytet via IMI är helt säkert och överensstämmer med alla bestämmelser om dataskydd. Alla användare kan dessutom dra nytta av det befintliga nätverket av nationella IMI-samordnare för utbildning och stöd. Användningen av systemet medför inga it-kostnader för varken medlemsstaterna eller ESS-länderna. Alla pilotprojekt inom IMI, däribland pilotprojektet om e-handel, ska utvärderas.

## 3. PILOTPROJEKTETS TILLÄMPNINGSOMRÅDE – IMI-STÖDDA LAGBESTÄMMELSER

Enligt artikel 4.1 i IMI-förordningen kan kommissionen, som en allmän bestämmelse, genomföra pilotprojekt för att bedöma IMI-systemets ändamålsenlighet för att genomföra bestämmelser om administrativt samarbete i EU-rättsakter som inte förtecknas i bilagan till den förordningen.

E-handelsdirektivet utgör den rättsliga ramen för tillhandahållande av informationssamhällets tjänster på den inre marknaden. Syftet med direktivet är att undanröja hinder för gränsöverskridande tillhandahållande av sådana tjänster i EU, och erbjuda rättssäkerhet till företag och medborgare. I direktivet fastställs harmoniserade bestämmelser i frågor som bland annat avser i) öppenhets- och informationskrav för leverantörer av informationssamhällets tjänster, ii) kommersiella meddelanden, iii) avtal slutna på elektronisk väg, och iv) begränsningar av tjänstelevererande mellanhänders ansvar. Direktivet bidrar även till att förbättra det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna samt underlättar självreglering.

Vad gäller administrativt samarbete inrättas genom artikel 3 i e-handelsdirektivet en mekanism för samarbete mellan nationella behöriga myndigheter vid övervägande av begränsningar av friheten att tillhandahålla informationssamhällets tjänster över gränserna. Denna samarbetsmekanism finns parallellt med andra verktyg som är tillämpliga på nationella krav och åtgärder som rör informationssamhällets tjänster (som ofta innefattar olika aktörer i medlemsstaterna), exempelvis TRIS (informationssystemet för tekniska föreskrifter) eller CPC (nätverket för konsumentskyddssamarbete), vilka båda antogs och/eller utarbetades efter antagandet av e-handelsdirektivet.

Artikel 3.4, 3.5 och 3.6 i e-handelsdirektivet omfattas av pilotprojektet. Genom dessa bestämmelser regleras förfarandet enligt vilket en medlemsstat kan vidta restriktiva åtgärder mot vissa av informationssamhällets tjänster som inte är etablerade inom dess territorium. Antagandet av sådana restriktiva åtgärder är föremål för materiella och förfarandemässiga krav. De materiella kraven fastställs i artikel 3.4 a i e-handelsdirektivet. Beträffande de förfarandemässiga kraven, vilka föreskrivs i artikel 3.4 b i e-handelsdirektivet, ska medlemsstaten, innan ifrågavarande åtgärder vidtas och utan det påverkar domstolsförfaranden, inbegripet förberedande förhandlingar och åtgärder som vidtas inom ramen för en brottsutredning, ha uppmanat etableringsmedlemsstaten att vidta åtgärder mot en viss av informationssamhällets tjänster. Om de vidtagna åtgärderna är otillräckliga, eller om etableringsmedlemsstaten inte vidtar några åtgärder, ska den medlemsstat som avser anta restriktiva åtgärder anmäla sin avsikt att vidta sådana åtgärder till både kommissionen och etableringsmedlemsstaten. I artikel 3.5 fastställs villkoren för brådskande förfaranden. De begäranden om åtgärder och anmälningar som avses i artikel 3 i e-handelsdirektivet genomförs för närvarande inom IMI – systemet stöder det administrativa samarbetet med hjälp av tekniska medel för en modul för begäranden och anmälningar. Anmälningsmodulen omfattar även anmälningar av åtgärder i enlighet med det brådskande förfarandet.

Inledandet av ett pilotprojekt på e-handandelsdirektivets område godkändes innan det att IMI-förordningen antogs. Pilotprojektet inleddes därför inte genom antagande av en genomförandeakt, vilket vanligen krävs enligt artikel 4.1 i IMI-förordningen. I stället hänvisas det, som ett undantag, direkt till pilotprojektet i artikel 29.1 i den förordningen. Enligt den artikeln får kommissionen inleda ett pilotprojekt för att utvärdera om IMI är ett effektivt, kostnadseffektivt och användarvänligt verktyg för att genomföra artikel 3.4, 3.5 och 3.6 i e-handelsdirektivet.

Denna rapport grundas på i) statistik som hämtats från IMI, ii) synpunkter från medlemmarna i expertgruppen med ansvar för e-handelsområdet, och iii) svar på två enkäter om användningen av systemet som kommissionen skickade till medlemsstaterna under 2017 och 2019.

## 4. FÖRBEREDELSE OCH INLEDANDE AV PILOTPROJEKTET

Pilotprojektet om användning av IMI för administrativt samarbete inom e-handeln inleddes i slutet av november 2013.

Kommissionen utarbetade de strukturerade IMI-formulären för systemets utbytesinnehåll (dvs. de fält i vilka sändare och mottagare av begäranden och anmälningar anger information). Två formulär för utbyte av information utarbetades: ett formulär för begäran av åtgärder som ska vidtas av etableringsmedlemsstaten och ett formulär för destinationsmedlemsstatens anmälan av åtgärder (också i brådskande fall).

Medlemsstaterna rådfrågades om kommissionens föreslagna formulär, och baserat på de synpunkter som togs emot färdigställdes formulären, översattes till alla officiella språk och infördes i motsvarande IMI-moduler.

Innan pilotprojektet inleddes anordnade kommissionen den 14 oktober 2013 en utbildning för experter som arbetade med e-handelsmodulen i medlemsstaterna. Sedan dess har kommissionens hjälpcentral för IMI erbjudit användarna tekniskt stöd. Kommissionen har även med jämna mellanrum uppdaterat medlemsstaterna om läget för pilotprojektet.

## 5. BEHÖRIGA MYNDIGHETER

På e-handelsområdet har för närvarande 80 behöriga myndigheter som är registrerade i IMI tillträde till modulen för begäranden, däribland de nationella IMI-samordnarna i flera medlemsstater[5]. Medlemsstaterna registrerar vanligen mellan en till fyra behöriga myndigheter inom detta område. Vissa medlemsstater registrerar däremot fler, exempelvis Kroatien som har registrerat fem behöriga myndigheter för begäranden, medan Cypern har registrerat elva behöriga myndigheter.

För anmälningsmodulen har medlemsstaterna registrerat 68 behöriga myndigheter, däribland 17 nationella IMI-samordnare. De flesta länder har registrerat en till fyra behöriga myndigheter; Tyskland har dock registrerat sju behöriga myndigheter och Cypern har registrerat elva.

Flera behöriga myndigheter är registrerade för båda modulerna (begäran och anmälan). Det innebär att totalt 85 olika behöriga myndigheter är registrerade för detta politikområde, däribland 27 nationella IMI-samordnare.

## 6. ANVÄNDNING AV IMI UNDER PILOTPROJEKTET

Statistik som hämtats från systemet visar att användningen av IMI under pilotprojektet var relativt begränsad, vilket betyder att endast ett fåtal utbyten registrerades.

Mellan 2013 och 2019 var det totala antalet utbyten mellan medlemsstaterna 255, varav 149 var begäranden och 106 var anmälningar. I bilagan till denna rapport återfinns detaljerad statistik över antalet skickade utbyten fram till och med slutet av 2019.

Under pilotprojektet skickades 72 % av begärandena av Förenade kungariket, medan Spanien skickade 19 % av dem. Även tre andra medlemsstater – Belgien, Tyskland och Irland – var

[5] Inom IMI-systemet har varje medlemsstat en nationell IMI-samordnare, vars ansvarsområden föreskrivs i artikel 6 i IMI-förordningen. De nationella IMI-samordnarna fungerar som huvudsakliga kontaktpunkter för IMI-aktörerna i medlemsstaterna. Samordnarnas uppgift är att se till att IMI fungerar smidigt genom att bland annat i) registrera lämpliga myndigheter, ii) hantera åtkomsten till olika moduler, iii) stödja användarna, och iv) se till att IMI fungerar på ett effektivt sätt.

relativt aktiva sändare. Var och ett av dessa tre länder skickade 3 % av begärandena (dvs. sammanlagt 9 % av alla begäranden). De tre medlemsstater som tog emot flest begäranden var Cypern (33 % av alla begäranden), Tyskland (17 %) och Nederländerna (17 %).

I fråga om anmälningsmodulen var det Italien som skickade flest anmälningar (58 % av alla skickade anmälningar), följt av Förenade kungariket med 35 % av alla skickade anmälningar. Belgien anmälde åtgärder i 4 % av de registrerade fallen i systemet, och Irland skickade 2 % av anmälningarna.

Statistiken visar att vissa medlemsstater ännu inte har gjort några utbyten genom IMI. Det finns även länder som inte har deltagit i de e-handelsanmälningar som skickats via IMI.

Vad gäller statusen på begärandena i modulen för begäranden har 74 % av de begäranden som skickades till och med den 31 december 2019 (110 stycken) besvarats och formellt avslutats. Utöver detta har 9 % av begärandena avslagits och 8 % har återkallats.

I anmälningsmodulen har alla utbyten formellt avslutats. Vad gäller de anmälda åtgärderna var varaktigheten i 94 % av fallen permanent och i 4 % av fallen tillfällig.

Siffror från 2020 visar inte på någon betydande ökning av användningen av systemet. Under 2020 skickades 16 begäranden om åtgärd och 18 nya anmälningar gjordes genom IMI. Tyskland skickade sex begäranden om åtgärd, Förenade kungariket inledde fem begäranden om åtgärd, Italien gjorde detsamma tre gånger och Nederländerna begärde åtgärder två gånger. Det var olika länder som tog emot dessa begäranden: Irland, Italien, Cypern och Luxemburg fick två begäranden vardera, medan Frankrike, Österrike, Portugal, Tyskland, Nederländerna, Förenade kungariket, Luxemburg och Belgien fick var sin begäran. Italien förblev det mest aktiva landet i fråga om sändning av anmälningar, genom att skicka 15 av de 18 anmälningarna, medan Nederländerna skickade två anmälningar och Förenade kungariket en anmälan. I början av 2021 hade fem begäranden avslutats, fem begäranden godkänts, fem begäranden dragits tillbaka och en begäran inväntade godkännande. När det gäller statusen för anmälningarna hade tolv anmälningar avslutats, två anmälningar var fortsatt öppna för synpunkter och fyra hade statusen ”inaktiva personuppgifter dolda”.

## 7. MEDLEMSSTATERNAS SYNPUNKTER

Sedan pilotprojektet inleddes 2013 har kommissionen genomfört två användarundersökningar om användningen av IMI, en under 2017 och en under 2019. Syftet med dessa undersökningar var att se till att medlemsstaternas synpunkter kunde tas i beaktande vid utvärderingen av pilotprojektet. Medlemsstaterna ombads vid båda tillfällena att lämna ett enda svar med en sammanfattning av synpunkterna från de egna myndigheter som var registrerade i IMI:s e-handelsmoduler.

Under 2017 deltog 18 medlemsstater i undersökningen, och 12 av dessa 18 svarade att de hade använt IMI för informationsutbyten på e-handelsområdet. I 55 % av de mottagna svaren

bedömdes att den sammantagna erfarenheten av informationsutbyten via systemet var helt eller något positiv. I 38 % av svaren angavs däremot att myndigheterna sedan 2014 även hade använt sig av andra kommunikationsformer än IMI, däribland i) att be etableringsmedlemsstaten att vidta åtgärder beträffande verksamheten hos en leverantör av informationssamhällets tjänster, eller ii) när de anmälde en åtgärd avseende verksamheten hos en leverantör av informationssamhällets tjänster.

Enligt undersökningen hade 11 % av respondenterna svårt att avgöra om en anmälan borde skickas i) genom IMI på grundval av artikel 3 i e-handelsdirektivet, ii) med hjälp av underrättelsearrangemangen i förordningen om konsumentskyddssamarbete[6], eller iii) med hjälp av anmälningsarrangemangen i direktivet om öppenhet på den inre marknaden[7].

Enligt undersökningen höll 77 % av medlemsstaterna helt eller delvis med om att pilotprojektet hade visat att IMI är ett lämpligt verktyg för att stödja det administrativa samarbetet i enlighet med artikel 3.4, 3.5 och 3.6 i e-handelsdirektivet[8]. Vidare ansåg 83 % att pilotprojektet om IMI på e-handelsområdet bör fortsätta, men med vissa förbättringar, som exempelvis ökat användarstöd.

Kommissionen inledde sin andra webbundersökning 2019, i vilken 25 medlemsstater och Norge deltog.

Enligt svaren på den andra undersökningen använde 16 länder (61 %) IMI för informationsutbyten i enlighet med e-handelsdirektivet. De som inte hade använt sig av systemet i detta syfte angav att den möjliga anledningen till det var att myndigheterna helt enkelt inte hade något behov av att använda IMI inom detta område.

Av de som deltog i den andra undersökningen angav 57 % (15 länder) att de hade tagit emot IMI-begäranden om att vidta åtgärder mot leverantörer av informationssamhällets tjänster, och 11 av dessa 15 länder bedömde att den sammantagna erfarenheten av informationsutbytena var helt eller något positiv. Åtta av de länder som deltog i den andra undersökningen tog emot IMI-anmälningar av åtgärder som vidtagits i deras land avseende verksamhet hos en leverantör av informationssamhällets tjänster, och 50 % av dessa åtta länder (dvs. fyra länder) ansåg att den sammantagna erfarenheten av IMI var helt eller något positiv. Av de länder som deltog i den andra undersökningen höll 53 % (14 länder) med om att IMI-systemet var en säker lösning för utbyten av information med andra länder.

[6] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 345, 27.12.2017, s. 1).

[7] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

[8] Dessa siffror avser inte någon bedömning av de underliggande bestämmelserna, utan snarare IMI-systemets tekniska aspekter.

I den andra undersökningen uppgav sex länder (23 % av respondenterna) att de hade svårt att avgöra om en anmälan borde skickas i) via IMI, ii) med hjälp av underrättelsearrangemangen i förordningen om konsumentskyddssamarbete, eller iii) med hjälp av anmälningsarrangemangen i direktivet om öppenhet på den inre marknaden.

Det var 18 länder (66 % av deltagarna i den andra undersökningen) som menade att de helt eller delvis höll med om att pilotprojektet hade visat att IMI är ett lämpligt verktyg för att stödja det administrativa samarbetet i enlighet med artikel 3.4, 3.5 och 3.6 i e-handelsdirektivet. Av de länder som deltog i den andra undersökningen ansåg 14 att pilotprojektet om IMI på e-handelsområdet bör fortsätta, med ökat användarstöd och förbättringar.

Som en del av mötet med expertgruppen för e-handel den 8 oktober 2019 frågade kommissionen medlemsstaterna om deras praktiska erfarenheter av IMI. Kommissionen frågade medlemsstaterna i) om de uppfattade några begränsningar i samarbetet utifrån artiklarna i e-handelsdirektivet, ii) om de hade några förbättringsförslag för samarbetsmekanismen i direktivet, och iii) om de hade några förslag på möjliga samarbetsbestämmelser som en del av ett eventuellt nytt lagstiftningsinitiativ.

Under diskussionerna vid mötet framhöll medlemsstaterna följande punkter:

- Användningen av IMI inom politikområdet e-handel har hittills varit begränsad.
- Anledningen till att vissa medlemsstater aldrig har använt systemet skulle kunna bero på att de inte har tillräcklig kunskap om det. Vissa medlemsstater påpekade dock att de inte hade några åtgärder att få kännedom om och att de inte heller hade något behov av att begära vidtagande av åtgärder.
- Det finns behov av att tydliggöra när de olika samarbetsmekanismerna ska användas (IMI/CPC/TRIS).
- Medlemsstaterna välkomnade och gav sitt fulla stöd till att IMI från och med 2020 skulle utvidgas till att omfatta CPC-nätverket. De förväntade sig att denna utvidgning skulle bidra till att klargöra skillnaden mellan utbyten i IMI:s e-handelsmodul och liknande samarbetsformer inom CPC-nätverket.
- Många tyckte att systemet var till hjälp och enkelt att använda. De uppgav dock att det kanske inte alltid är tydligt för användarna vilka de andra medlemsstaternas IMI-kontakter är, eller vilka IMI-samordnarna är (dessa nationella IMI-samordnare skulle kunna ge stöd i de särskilda frågor som tas upp inom e-handelsområdet).
- Vissa medlemsstater ansåg att användningen av IMI skulle kunna vara betungande, särskilt för lokala myndigheter eftersom de inte känner till systemet. Dessa medlemsstater tyckte dock att det kan säkerställas att ett verktyg fungerar väl genom ordentlig förvaltning, exempelvis med hjälp av en central myndighet med ansvar för den specifika e-handelsmodulen.

- Vissa medlemsstater uttryckte att effektiv och framgångsrik användning av IMI beror på intern organisation och förvaltning.

## 8. DATASKYDD

Behandlingen av personuppgifter i IMI överensstämmer med bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679 (*allmänna dataskyddsförordningen*)[9] och förordning (EU) 2018/1725[10]. Säker personuppgiftsbehandling säkerställs genom artikel 14 i IMI-förordningen, i vilken tydliga tidsfrister anges för behandling av personuppgifter i systemet. Utbyten av information via IMI innebär garanterat skydd för personuppgifter och överensstämmer med den allmänna dataskyddsförordningen, eftersom nödvändig överensstämmelse garanteras av själva IMI-förordningen.

I kapitel III i IMI-förordningen fastställs de viktigaste bestämmelserna för behandling av personuppgifter och säkerhet i IMI. Enligt dessa bestämmelser ska IMI-aktörerna (behöriga myndigheter, IMI-samordnare, kommissionen och unionens organ och byråer) endast utbyta och behandla personuppgifter för de ändamål som anges i relevanta bestämmelser i de unionsakter som avser de politikområden som systemet har stöd för. Uppgifter som inlämnats till IMI av registrerade får endast användas för de ändamål för vilka de lämnades in.

Personuppgifter som behandlas i IMI ska dessutom blockeras i systemet (de förblir i systemet men kan inte visas) så snart de inte längre behövs för det ändamål för vilket de samlades in, beroende på den närmare omfattningen av varje typ av administrativt samarbete. Som en allmän regel ska personuppgifter som behandlas i IMI blockeras senast sex månader efter det att förfarandet för administrativt samarbete formellt har avslutats. Systemet raderar automatiskt personuppgifter i begäranden och anmälningar. Detta innebär att blockerade uppgifter automatiskt raderas i IMI tre år efter att förfarandet för administrativt samarbete formellt har avslutats.

I enlighet med den allmänna dataskyddsförordningen har IMI-aktörer dessutom ansvaret för att vidta alla förfarandemässiga och organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa säkerheten för de personuppgifter som de behandlar i IMI.

Under pilotprojektet har ingen tidig radering av uppgifter begärts för något utbyte på e-handelsområdet. Kommissionen har inte kontaktats för att ge tillgång till blockerade uppgifter (i enlighet med IMI-förordningen) eller för att korrigera personuppgifter som lagras i IMI.

[9] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

[10] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

Systemets meddelande om skydd av personuppgifter finns på IMI:s webbplats[11].

## 9. ÖVERSÄTTNINGSFUNKTIONER

IMI är ett flerspråkigt verktyg som underlättar informationsutbyten med hjälp av färdigöversatta formulär, fält, frågor, svar och meddelanden. Alla utbyten i systemet kan kompletteras med fri text, som systemet kan maskinöversätta.

Den fria texten i de färdigöversatta formulären används på e-handelsområdet främst för att tillhandahålla en detaljerad beskrivning av åtgärderna eller proportionalitetsprövningen.

Den integrerade funktionen för översättning av fri text har markant förbättrats sedan pilotprojektet inleddes, till följd av att den tidigare anslutna tjänsten MT@EC utvecklats till att bli den aktuella e-översättningstjänsten[12].

E-översättning infördes i IMI under 2014. Sedan dess har kvaliteten på översättningsresultaten och tjänstens svarstid kontinuerligt förbättrats. Maskinöversättning finns tillgänglig för alla kombinationer av de officiella EU-språken.

**Flera systemförbättringar har införts i IMI för att förenkla användningen av den inbyggda mekanismen för maskinöversättning**, däribland följande:

- Översättningar av fri text visas nu i sitt sammanhang (dvs. originaltexten visas på skärmen).
- Med ett enda klick kan all fri text i informationsutbyten översättas till IMI-användarens valda språk.
- Tillfällig lagring av översättningar säkerställer och gör det möjligt att snabbt svara på översättningsförfrågningar.

Ytterligare framtida förbättringar planeras, t.ex. användning av maskinöversättning i rapporter (som visuellt skiljer sig från färdigöversatt innehåll) och maskinöversättning av bilagor. Dessa förbättringar och funktioner kommer dock inte att enbart avse systemets e-handelsmodul, utan skulle snarare vara allmänna funktioner i hela systemet.

## 10. SLUTSATS

[11] https://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/_docs/data_protection/privacy_statement_sv.pdf

[12] E-översättning är en av byggstenarna i Fonden för ett sammanlänkat Europa. Huvudsyftet är att hjälpa offentliga förvaltningar på EU-nivå och nationell nivå att utbyta information inom EU utan språkbarriärer. Med e-översättning kommer offentliga förvaltningar, allmänheten och företag i EU att kunna använda digitala tjänster på det språk de själva väljer. https://ec.europa.eu/cefdigital/wiki/display/CEFDIGITAL/eTranslation.

Sedan 2013 har IMI varit det tekniska system som har använts som stöd för samarbetsmekanismen i artikel 3 i e-handelsdirektivet. Systemet har gjort det möjligt för behöriga myndigheter i olika medlemsstater att i) kommunicera direkt, snabbt och enkelt via en säker internetplattform, och ii) undanröja språkbarriärer genom att ha ett antal färdigöversatta standardfrågor och standardsvar tillgängliga[13].

Mot bakgrund av informationen i denna rapport drar kommissionen följande slutsatser:

- **IMI har hittills varit ett säkert och flerspråkigt verktyg** för att i) de nationella myndigheterna i mekanismen för administrativt samarbete, i enlighet med artikel 3 i e-handelsdirektivet, ska kunna hantera och lagra begäranden och anmälningar, och ii) spåra myndigheternas samverkan med varandra i detta sammanhang.
- IMI-pilotprojektet för e-handelsdirektivet bör fortsätta **inom den gällande rättsliga ramen**.
- **Tekniska förbättringar bör införas** för ökad användarvänlighet vad gäller förfarandena för begäran och anmälan av åtgärder, i enlighet med det övergripande samarbetssystem som föreskrivs i e-handelsdirektivet och med hänsyn till erfarenheterna av att ha genomfört det direktivet[14].
- Kommissionen bör samarbeta med medlemsstaterna för att genomföra **insatser för ökad medvetenhet** om pilotprojektet samt **öka stödet för IMI-användare**.

Genomförandet av följande **tekniska förbättringar** bör analyseras och undersökas utifrån systemets allmänna funktioner:

- Omstrukturering av gränssnittsinformationen.
- Påminnelser om begäranden som saknar svar (ej godkänd och/eller ej besvarad).
- Förbättrad angivelse av när mottagaren förväntas svara.
- Förbättrad sökfunktion för begäranden.
- Funktion för att kopiera begärandeuppgifter och klistra in dem i anmälningar.
- Möjlig anslutning till andra utbyten i IMI.

Mot bakgrund av den sista av de ovannämnda åtgärderna har IMI sedan januari 2020 använts som det nya it-verktyget för CPC-nätverket. Systemet ger även stöd för den anmälningsskyldighet som föreligger sedan tjänstedirektivet antogs. Dessa områden som systemet har stöd för tyder på att det finns synergieffekter som bör undersökas och utnyttjas

[13] Det bör påpekas att samarbetsmekanismens grundfunktioner fastställs i e-handelsdirektivet, men inte är föremål för denna rapport. Se även fotnot 3 ovan.

[14] Utvärderingsrapporten om e-handelsdirektivet visade i detta hänseende behovet av att klargöra vissa delar av anmälningssystemet. Framtida tekniska justeringar i IMI bör därmed göra det möjligt att införa nödvändiga klargöranden vad gäller anmälningssystemets funktion.

under pilotprojektets andra fas. Synergieffekter med CPC kan komma att ge mer klarhet i vilket förfarande som ska användas på e-handelsområdet.

Stödet till de IMI-användare som ingår i pilotprojektet skulle kunna öka med hjälp av

- strukturerad uppföljning av utbyten,
- regelbunden rapportering av statistik om begäranden och anmälningar, samt
- utbildning av och vägledning för användare.

**Problemområden**

Det kan bli svårt att öka det begränsade antalet utbyten.

**Olösta frågor**

Synergieffekterna med CPC behöver utvidgas ytterligare. Det finns behov av ökat användarstöd.

**Framsteg**

IMI fortsätter att bidra till att förbättra hur e-handelsdirektivet fungerar genom att erbjuda en säker internetplattform för administrativa utbyten och anmälningar. Medlemsstaternas fortsatta samarbete – liksom rättsliga och tekniska stöd och finjusteringar – är av stor betydelse för säkerställandet av att IMI fortsätter att fungera korrekt inom detta område.

Med denna rapport uppfyller kommissionen rapporteringskravet i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1024/2012.

**Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att ta del av denna rapport.**